

RUSAI NENORI LAISVOS LIETUVOS

Paskutiniai įvykiai Lietuvoje

Radijo, televizijos ir spaudos žiniomis, kovo 18, sekmadienį. Sovietų kariuomenė įvairiose Lietuvos vietovėse vykdė karinius manevrus. Maskva paskelbė, kad šie manevrai buvo numatyti anksčiau. Virš Vilniaus skraidė kariški naikintuvai. Buvo nutrauktos telefono linijos tarp Lietuvos ir užsienio, taip pat nutrauktas Vilniaus radijas išeivių lietuviams. Buvo Lietuvoje įtempta padėtis. Vytautas Landsbergis ir Algirdas Brazauskas kalbėjo per Lietuvos televiziją ir ragino žmones laikytis ramiai, primindami, kad Maskva leis į derybas.

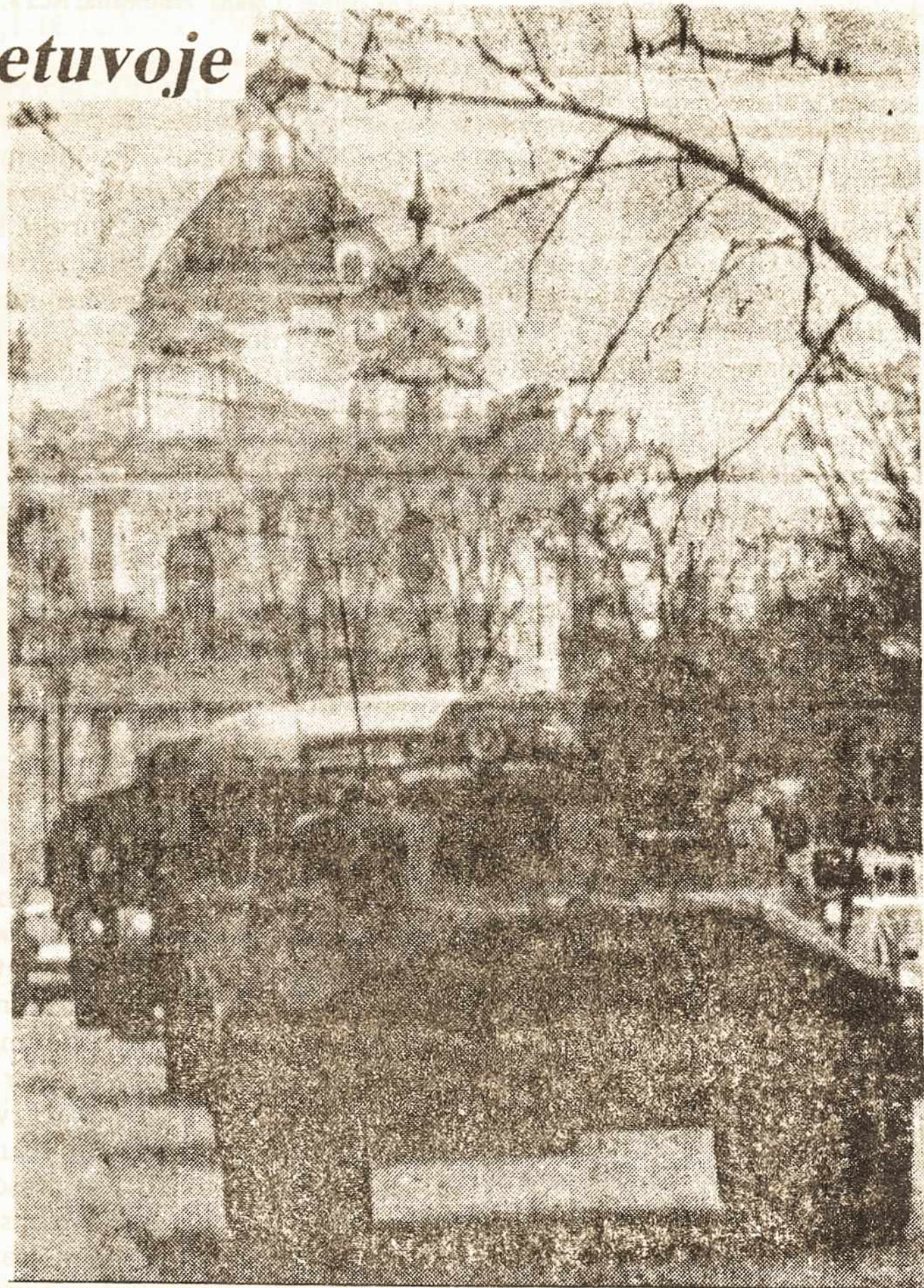
Kopenhagoje išeinantis laikraštis "The Baltic Tribunal" paskelbė, kad Lietuvoje yra 8 Sovietų kariuomenės bazės ir apie milijonas kareivių.

Žmonės iš kaimų prie Gudijos sienos skambino giminėms į Vilnių ir Kauną, pranešdami, kad į Lietuvą įžengusios stiprios Sovietų pajėgos.

Kovo 17, šeštadienį, malūnsparniai mėtė ant Vilniaus lapelius, raginančius sekmadienį dalyvauti įvyksiančiame mitinge, nukreiptame prieš Lietuvos nepriklausomybę. Sovietų televizija pranešė, kad Vilniuje mitingavo 100.000 minia. Vilniuje esančių užsienio žurnalistų nuomone, galėjo būti 50.000 žmonių, daugiausia rusiškai ir lenkiškai kalbančių. Mitinge kalbėtojai ragino priešintis Lietuvos vyriausybei ir sudaryti darbininkų brigadas ginti sovietinės valstybės turtą.

Tuo tarpu Lietuvoje sudaryta vyriausybė, kurios ministrė pirmininkė yra Kazimiera Prunskienė, o jos pavaduotojas Algirdas Brazauskas. Lietuvos vyriausybė 38 pasienio punktuose pastatė savo sargybas.

Kovo 16, penktadienį, M. Gorbačiovas atsiuntė Vytautui Landsbergiui telegramą, reikalaudamas, kad lietuviai per

Rusų tankai grąšina Lietuvos parlamentą. Taip rašo po šia nuotrauka O ESTADO DE S. PAULO visą puslapį užimame reportaže

tris dienas atsakytų į Sov. Sąjungos Aukščiausiosios Tarybos nutarimą, jog nepriklausomybės atstatymo paskelbimas Vilniuje yra negaliojantis. Pasklido pasaulyje žinia, kad Gorbačiovas įteikė Lietuvai ultimatumą.

Kovo 18, sekmadienį, M. Gorbačiovas kalbėdamasis su žurnalistais pareiškė, kad jis Lietuvai nedavęs ultimatumo: "Mes tęsime dialogą". Bet pridėjęs, kad jis noris išlaikyti Sovietų Sąjungą tokią, kokia ji buvo iki šiol. Jis noris paruošti įstatymą, kuriuo remiantis rusiškos galėtų atsisukti. Lietuvos bibliotekai M. Mazvydo bibliotekai klaidinga sprendima. Be to, jis tu-

ris planus būsimos federacijos, kurioje jaustūsi patenkintos visos respublikos.

Lietuviai galvoja, kad M. Gorbačiovo planas yra sutrukdyti Lietuvos nepriklausomybės įgyvendinimą.

Kovo 19, pirmadienį, į Maskvą išskrido 6 asmenų delegacija, vadovaujama Lietuvos Aukščiausiosios Tarybos pirmininko Vytauto Landsbergio. Taip pat buvo paruoštas atsakymas į M. Gorbačiovo reikalavimus. Lietuviai pasilieka prie savo nutarimo.

Kovo 18, sekmadienį, Latvijoje ir Estijoje vyko rinkimai, kuriuose dalyvavo didelis balsuotojų nuošimtis. Skelbiama, kad rinkimus laimės nepriklausomybės šalininkai.

SEMANARIO

MŪSŲ
LIETUVA

"NOSSA LITUANIA"

Metinė prenumerata Brazilijoje: NCz\$. 250,00
 Prenumerata paprastu paštu į užsienį: 35 Dol.
 Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikon: 60 Dol.
 GARBĖS PRENUMERATORIUS NCz\$. 50,00
 Užuojautos, Sveikinimai ir Skelbimai (Anúncios) mokami už skilties (Coluna) centimetrą: NCz\$. 20,00
 Straipsnius ir Korespondenciją Redakcija tašo bei tvarko savo nuožiūra.
 Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leidėjų nuomonę.
 Čekius, Perlašdas ir administracinius laiškus rašyti FRANCESCO GAVĖNAS ar PETRAS RUKŠYS var

Rua Juventus, 28 Parque da Moóca - CEP 03124
 São Paulo - Brasil
 Diretor Responsável: VYTAUTAS BACEVIČIUS
 Administrador: PETRAS RUKŠYS
 Redige Equipe Editorial - Fone: 273-0338

Atskiro numerio kaina NCz\$. 1,00
 Į P. Ameriką oro paštu: 45 Dol.
 Į tolimus kraštus 75 Dol.
 Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS NCz\$/500,00

VLIKO MEMORANDUMAS GORBAČIOVUI APIE LIETUVOS NEPRIKLAUSOMYBĘ

Sausio 29 d. išvakarėse, VLIKO pirminkas Dr. Kazys Bobelis pasiuntė sovietinės KP generaliniam sekretoriui Michailui Gorbačiovui penkių puslapių memorandumą. Jame plačiais bruožais apžvelgiama Lietuvos valstybingumo raida nuo 13-tojo šimtmečio vidurio, aptariamas nepriklausomybės atstatymas, 1920 m. sutartis su Sovietų Rusija, Molotovo-Ribbentropo paktas, ir Lietuvos okupacija bei įjungimas į Tarybų Sąjungą. Išsamiai cituojami demokratinių valstybių vadovų pasisakymai apie Lietuvos okupacijos neteisėtumą.

"Savo agresiviais veiksmais prieš Lietuvą, Sovietų Sąjunga pažeidė tarptautinę teisę, bet tie veiksmai dar iki šiol nėra pilnai išnagrinėti", rašoma memorandume. "Norint išspręsti Lietuvos bei Latvijos ir Estijos aneksijų pasėkoje iškilusią tarptautinę problemą, reikia, kad Tarybų Sąjunga ir kiti tarptautinės bendruomenės nariai įvykdytų savo tarptautinius įsipareigojimus, pilnai gerbdami apsisprendimo teisę..."

VLIKO pirmininkas primena, kad šiuo metu okupuotoje Lietuvoje nepriklausomybės atstatymo, drauge su Vyriausią Lietuvos Išlaisvinimo Komitetu, aktyviai siekia gausūs tautiniai politiniai judėjimai ir partijos. Šis tikslas buvo vienbalsiai išreikštas 1989 m. rugpiūčio 6 d. paskelbtame Gotlando komunikate, kurį pasirašė visos pagrindinės politinės grupės okupuotoje Lietuvoje, Vyriausias Lietuvos Išlaisvinimo Komitetas ir Lietuvos Komunistų Partijos ideologijos skyriaus vedėjas. Jie pareiškė, jog "visų pasaulio lietuvių gyvybinis tikslas yra Nepriklausomos Lietuvos valstybės atkūrimas".

AUKA PRISIDĖK PRIE LIETUVIŠKOS SPAUDOS IŠLAIKYMO

CIRURGIŲS DENTISTAS

Dr. Jonas Niciporciukas
 Dr. Paulo R. Niciporciukas

Rua Cap. Pacheco Chaves, 1206 - 10 and.
 V. Prudente - Fone: 273-6696

"Pone sekretoriau", tęsia memorandumas, "jums lankantis Lietuvoje vyko masinės demonstracijos, kuriose buvo reikalaujama pilnai atstatyti suverenią Lietuvos valstybę. Lietuvos Komunistų Partijos atsiskyrimas nuo Maskvos ir Lietuvos Aukščiausios Tarybos padarytas Hitlerio-Stalino pakto pasmerkimas taip pat rodo, kad visi lietuviai yra pasiryžę atgauti savo nepriklausomybę".

VLIKas užtikrina Gorbačiovą, kad Lietuva nėra ir nebus politinė, karinė ar ūkinė grėsmė Sovietų Sąjungai. Kaip "geras kaimynas", Lietuva galėtų būti naudinga jungtimi su Vakariais ir pagreintų "sergančio sovietinio ūkio" atstatymą.

VLIKO memorandumas Gorbačiovui užsibaigia raginiu 1990 m. vasario mėn. Maskvoje įvyksiančiame JAV Valstybės Sekretoriaus susitikime su Tarybų Sąjungos užsienio reikalų ministru iš naujo įvertinti galiojimą sovietų pretenzijų į Lietuvą paremtų Hitlerio-Stalino pakto ir pokario "status quo" padėtimi. Destalinizacijos, viešumo, pertvarkos ir demokratizacijos kontekste, bei atsižvelgiant į nepaprastus politinius pokyčius Rytų ir Vidurio Europoje, VLIKas praso generalinio sekretoriaus Gorbačiovo apsvastyti labai realią suverenios, demokratinės Lietuvos valstybės atstatymo galimybę.

Šio memorandumo Michailui Gorbačiovui kopija sausio 30 d. buvo pasiųsta JAV prezidentui George'ui Bush'ui drauge su VLIKO pirmininko laišku, kuriame rašoma, kad Baker'io ir Ševardnadzės susitikimas esantis puiki proga tiesiai apsvastyti Pabaltijo klausimą ir Lietuvos bylos taikingą, demokratišką išsprendimą. Laiške reiškiamas viltis, kad JAV prezidentas parems lietuvius, kovojančius už savo nepriklausomybės atstatymą.
 (ELTA)

RYSIAI SU KITATAUČIAIS

Algimantas Gureckas praneša, kad jo pastangomis parašyti laišku: 1) Helmutu Kohl, remiant jo pastangas suvienyti Vokietiją ir pabrėžiant, kad tikimės, jog bus atkreiptas dėmesys ir į kitas besivystančias, laisvę atsikovojančias Rytų Europos tautas, kaip Lietuva; 2) Kinijos ir Japonijos užsienio reikalų ministerijoms, su dokumentacija apie neteisėtą Lietuvos aneksiją į Sovietų Sąjungą su prašymu pasiinformuoti bei remti Lietuvos Nepriklausomybės atstatymo pastangas; Michailui Gorbačevui, pareiškiant, kad "Jūsų drąsios politinės iniciatyvos ir pareiškimai, ypač Jūsų kalba Jungtinėse Tautose mums teikia vilties, kad Jūsų Ekselencija galite panorėti pasinaudoti trijų Baltijos valstybių nepriklausomybės atstatyme glūdinčiomis pozityviomis galimybėmis".

11 iš 124 kraštų atsakė į laiškus rašytus Molotovo-Ribentropo susitarimų reikalu rugpiūčio mėnesį: Dominika, Naujoji Zelandija, Gajana, Meksika, Bahami, Danija, Kipras, Barbada, Austrija, Airija ir Norvegija. Stipriausias atsakymas iš Norvegijos, kuriame praneša, kad nepripažįsta Baltijos kraštų prijungimo prie Sovietų Sąjungos.

Lapkričio 14 d. su Sąjūdžio įgaliotiniu Zigmū Vaišvila, Algimantas Gureckas apilankė Graikijos, Prancūzijos ir Airijos misijas prie Jungtinių Tautų New Yorke. Daugiausiai dėmesio atkreipė Graikijos ambasadorius.

Tą pačią dieną kartu su PLB ryšininkų žydų reikalams Algimantu Gečiu, New Yorke susitiko su rašytoju ir deputatu iš Lietuvos Grigorijum Kanovičium. Taip pat telefonu kalbėta su Landsbergiu ir Laurinkum dėl pageidautino Lietuvos spaudos santūrumo kalbant apie žydų vaidmenį 1940-41 m. Sovietų okupacijoje.

Kovo mėnesį ruošiamas konferencija Romoje su lenkų intelektualais dėl Lietuvos-Lenkijos sienų. PLB siųs Algimantą Gurecką ir Tomą Venclovą.

Ženevoje vykstančioje Žmogaus Teisių konferencijoje prie Jungtinių Tautų dalyvaus Šveicarijos Nacionalas Prielaida PLB vardu.

FÁBRICA DE GUARDA - CHUVAS

Guarda Chuvas de todos os tipos, para homens, senhoras e crianças.

Mini-sombrinhas, tipo Italiano e Alemão.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Rua Coelho Barradas, 104 V. Prudente - Fone: 274-0677

Res.: 274-1886

PASAULIS DIDELIS— LIETUVA MAŽA

Lietuvos Respublikos užsienio reikalų ministro
Juozo URBŠIO interviu „Lietuvos rytui“

Jis jaučiasi šiek tiek atsakingas dėl Lietuvos likimo, kaip ir būdamas ministru. Išskentėjęs pažeminimus, kalėjimus, tremtį, persekiojimus, sulaukęs 94 metų, jis išliko intelektualas. Diplomatas, politikas. Maloniai sutikęs priimti „Lietuvos ryto“ korespondentą, jis atsiremia į rašomąjį stalą, užsimerkia ir prabyla apie tautos tragediją. Išgirstu išmintingojo politikos nuomonę ir vertinimus.

— Pradėsiu nelaukiai. Kaip jūs vertinate LKP XX suvažiavimo nutarimus?

— Tai didelis žingsnis pirmyn, į nepriklausomą valstybingumą.

— Ką Jūs galvojate apie vadinamąją „naktinę“ partiją?

— Aš šią frakciją žinau tik iš televizijos ir spaudos. Televizijoje jie sakėsi esą Lietuvos daugelis, kalbėjo apie Lietuvos suverenitetą. Žodis „suverenitetas“ kartais vartojamas, norint išvengti lietuviško žodžio „nepriklausomybė“. Kiek aš žinau, šioje frakcijoje lietuvių yra labai nedaug.

— Ar tiesa, kad jūs pirmasis prakalbote apie nepriklausomą Lietuvos Komunistų partiją?

— Mums dabar nereikia lankytyniauti, kas ką pirmas pasakė. Man labai keista ir nejauku, kai įvairios partijos tarpusavyje pešasi dėl to, kuri iš jų pirmoji pradėjo kalbėti apie nepriklausomybę. Mums reikia visiems drauge siekti pagrindinio tikslo.

— Galbūt jam nepriimtina ir tai, kad egzistuoja kelios partijos, siekiančios to paties tiksloirtingais keliais?

— Aš tuo labai džiaugiuosi, ypač vertinu Sąjūdžio veiklą. Kitos atsikūrusios ir naujos partijos kol kas turi mažai šalininkų. Tegul jos gyvuoja, vystosi, tampa organizuotesnės ir visos drauge siekia pagrindinio mūsų tikslo bei mažesnių tiks-

ly. Dabar svarbiausia įtvirtinti Lietuvos Komunistų partijos savarankiškumą.

— Ar pritartumėte tokiai nuomonei, kad LKP XX suvažiavimas — nepriklausomybės atgavimo generalinė repeticija. Jei galima tuo tikėti, tai kitas žingsnis?

— Žingsniuoti reikia normaliu tempu. O iš vietos pajudėjome — gavome, gal tiksliau — iškovojome ekonominį savarankiškumą. Mums reikia suvokti šio žingsnio svarbą ir tai, kad norint turėti tikrą savarankiškumą, reiks visiems daug dirbti. Svarbu ir neperlenkti lazdos, nes po kiekvienos ekonominės reformos yra pereinamasis periodas, kurio metu padėtis dažnai pablogėja. Kita vertus, jau prasidėjo 1990-ieji, o Lietuvos žmonės nemato jokių konkrečių žingsnių ekonominio savarankiškumo link. Jų ir nebus matyti, kad vyriausybė bei įvairios žinybos nepaskelbs, kas nuveikta ir ką ruošiamasi darvti.

Antrasis žingsnis — LKP XX suvažiavimo nutarimai. Dabar reikia visoms partijoms susitelkus siekti vieno tikslo. Tik kaip tai daryti? Vaizdžiai kalbant, sugrįžti į valstybingumą reikia pro tuos vartus, pro kuriuos mes buvome išvyti. Ką turiu galvoti taip sakdamas? Mintyse ne per tolima praeitis — 1939 metais Vokietijai užpuolus ir baigiant nugalėti Lenkiją, prieš Lenkiją pajudėjo ir Raudonoji Armija, kuri užėmė Vakarų Ukrainą, Vakarų Baltarusiją bei Lenkijos valdžios, tada buvusį Vilnių ir Vilniaus kraštą.

Kadangi tas miestas ir kraštas pagal 1920 metų liepos 12 dieną Lietuvos ir Tarybų Rusijos pasirašytą Taikos sutartį buvo pripažinti priklausantys Lietuvai, tai Lietuva pagrįstai tikėjosi atgauti savo seną sostinę ir ją supantį kraštą.

Taip ir atsitiks.

Perdavimą įteisins 1939 metų spalio 10 dienos „Vilniaus ir Vilniaus srities Lietuvos Respublikai perdavimo ir Lietuvos Sovietų Sąjungos Savitarpio pagalbos sutartis“ („Vyriausybės žinios“, nr. 669 1939.X.17).

Bus pravartu šia proga pasakyti, kad Vilnių atgavo ne LTSR, o Lietuvos Respublika, ir atgavo ją visiems laikams. Todėl Vilniaus ir jo srities priklausomybės Lietuvai kvestionavimas, kurį stengiasi paleisti į apyvartą Lietuvos nepriklausomybės priešininkai, yra niekur nepagrįstas.

Paanalizuokime truputį minėtą sutartį.

Jos pradžioje konstatuojama, kad susitariančios šalys siekia „plėsti 1920 metų liepos mėnesio 12 dienos Taikos sutartimi nustatytus draugiškus santykius, pagrįstus nepriklausomumo valstybingumo ir nesikišimo į antrosios šalies vidaus reikalus pripažinimu“, jog pripažįsta, „kad 1920 metų liepos mėnesio 12 dienos sutartis tebėra jų savitarpinių santykių ir prievolių tvirtu pagrindu“.

Ko geresnio reikėtų jei iškilmingų išipareigojimų būtų laikomasi.

Tiesa, Lietuva Vilnių atgavo su gana pavojingu „kraičiu“ — Raudonosios Armijos igulomis keturiuose svarbiuose savo teritorijos punktuose.

Gavom Vilnių, gavom „kraičį“, viskas vyksta taikiai, tvarkingai. Apsiprantam su igulomis. Aprimom. Deklamuojame iš abiejų pusių apie santykių draugiškumą.

Bet 1940 metais apie gegužės pabaigą iš rytų pusės ima stipriai niauukstyti, ir birželio 14 dienos vidurnaktį trenkia perkūnas — draugiškoji valstybė įteikia ultimatumą, nuverčia Lietuvos vyriausybę ir klastingai manevruodama rudenį aneksuoja mūsų Tėvynę, Lietuvos, anot Liudo Giros, nebėr, ji paliko LTSR.

LIETUVIŠKOS SPAUDOS RĖMĖJAI
YRA SAVOS TAUTOS GYNĖJAI

CHOPPERIA ALEXCHOPP LTDA.

CHOPP — PIZZA — QUEIJOS — FRIOS
RESERVAS PARA FESTAS — MUSICA AO VIVO
Rua SOLON 1062 — Bom Retiro — Tel. 223-2333

Tai ir išeitų jų 1939 metų sutartis buvo tarsi kokie vartai, pro kuriuos buvome išvyti į nevalią. Tų vartų šulai buvo Hitleris — Ribbentropas ir Stalinas-Molotovas. Šulai nuvirto, sutrūnijo. Dėl jų slaptyjų protokolų TSRS liaudies deputatų suvažiavimas nutarė, kad tie protokolai yra "teisiškai nepagrįsti ir negalioja nuo jų pasirašymo dienos".

Toliau tuos protokolus svarstydamas suvažiavimas konstatavo, kad Stalinas ir jo pakalikai juos panaudojo ultimatumams kelti ir jėgos spaudimui daryti kitoms valstybėms, pažeidžiant teisinius joms prisiimtus įsipareigojimus.

Šitaip Tarybų Sąjunga pasmerkė Molotovo ultimatumą, taigi ir visas jo pasekmes. Molotovas sulaužė 1939 metų spalio 10 dienos sutartį, bet ji liko savotiškai galioti — reikia tik, kad ją sulaužiusi šalis grįžtų prie jo pagrindinių nuostatų.

Manau, kad ir Lietuvai praverstų prisiminti ją ir pasiūlyti Tarybų Sąjungai jos pagrindu draugiškai nustatyti naujus santykius tarp dviejų valstybių.

Vadinasi, grįžtume į nepriklausomybę ir į tradiciškai draugiškus santykius su Tarybų Sąjunga. Šitaip draugišku pagrindu susitarus dėl nepriklausomos Lietuvos valstybingumo atkūrimo, galėtų ir turėtų išlikti metų metais susiklostę ekonominiai, kultūriniai, asmeniniai ir kiti tokie ryšiai.

Taip grįžtų Lietuva pro tuos pačius vartus, pro kuriuos ji buvo išstumta.

Aišku bus įvairių sunkumų. Juk Lietuvos vyriausybė kol kas nesavarankiška, pavaldė Maskvai. Tačiau yra Sąjūdis, savarankiška LKP, kitos partijos, tad galima suburti patikėtinių grupę, kuri būtų įgaliota vesti derybas su TSRS dėl tarpusavio santykių sutvarkymo 1939-ųjų spalio 10 dienos sutarties pagrindu ir, aišku, atsižvelgdama į dabarties realijas. Sutarties preambulėje bei 7-ajame straipsnyje išdėstyti teiginiai apie šalių suverenias teises, nesikišimo į vidaus reikalus politika galėtų išlikti kaip tarpusavio santykių pagrindas. Tai būtų galykiška ir taiki procedūra kelyje į nepriklausomybę. Aš manau, kad tai negalima padaryti per vieną dieną. Ir naujai išrinktas Respublikos parlamentas turėtų vengti per daug staigių veiksmų. TSRS ir Lietuvos geri santykiai turi išlikti ir mums pasiekus nepriklausomybę, turi atgyti lietuvių, rusų ir kitų tautų tikroji draugystė.

Deja, dabar mūsų spaudoje pasitaiko, ir net kenksmingų išpuolių prieš TSRS ir prieš atskirus šios šalies politikos veikėjus. Nereikia įžūlių žodžių, įžeidžiančių karikatūrų. Būkite taktiškesni, gerbiamieji.

Ar Jūs tikite, kad galima pasiekti nepriklausomybę parlamentiniu keliu. Ar einant pro jų minėtus vartus neužters kelio Vilniaus ar Klaipėdos kraštų problema?

— Savo tikslą galime pasiekti tik parlamentiniu, diplomatinu, taikiu keliu. Kita vertus, vieningas visos tautos nusistatymas yra didelė jėga. 1940-aisiais mes turėjome savo ginkluotąsias pajėgas, bet jos prieš TSRS galią buvo tarsi lašelis prieš vandenyną. O dabar mes neturime jokių ginkluotųjų pajėgų. Mums lieka tik žmogiškas, civilizuotas, parlamentinis kelias. Aš juo tikiu.

Į antrąją klausimo dalį atsakysiu neigiamai. Šių kraštų klausimai — tai tolimesnė praėjus.

— Daugelis dar bijosi tankų, prisimena 1968-uosius Prahoje, 1958-uosius Budapešte. Tačiau praeitais metais TSRS nesikišo į Lenkijos, VDR, Čekoslovakijos, Vengrijos, Rumunijos įvykius. Lyg ir nusiramino... Juolab kad Vakarų šalys reaguotų neigiamai, jei TSRS panaudotų jėgą prieš taikius Lietuvos gyventojus...

— Žinoma, kitų didžiųjų valstybių požiūris bei pasaulio visuomenės nuomonė turi didelę įtaką TSRS politikai, bet ne lemiamą. Dėl TSRS ateities veiksmų nesiimsiu pranašauti. Būkime budrūs ir dairymės į šalį.

— Bijomasi ne tik jėgos, bet ir ekonominės blokados...

— Visko gali būti, jei tik paastrės tarpusavio santykiai. Todėl aš kartoju, kad mums reikia suimti save į rankas ir veikti blaivia galva.

— Ar Jūs tikite, kad tauta, tiek metų kankinta, žeminta ir dėl to nemažai degradavusi, vėl gali atsistoti tvirtai ant kojų ir sąžiningai dirbti ir mąstyti.

— Tai labai svarbus klausimas. Mūsų visuomenės moralė per tuos metus gerokai smuktelėjo. Tačiau pastaraisiais metais daugelis žmonių vėl išgirdo žodžius: tauta, Lietuva, nepriklausomybė, sąžiningumas, gailėstingumas. Jie ėmė telktis, subūrė Sąjūdį, Caritą, kitas gerų ir dorų skleidžiančias organizacijas ir jau stengiasi būti geresni.

— Minėjote, kad simpatizujete Sąjūdžiui.

— Taip, tačiau Sąjūdžiui linkėčiau labiau derinti įvairių pakraipų nuomones bei pažiūras ir telkti visus bendram darbui.

— Pastaruoju metu dalis žmonių pradėjo įtariai vertinti Sąjūdžio veiklą, kaltinti Seimo tarybos narius, kad jie ėmė dalytis dideliais portfeliais, tapo LKP CK bei biuro nariais.

— Manau, kad Sąjūdyje nėra nė vieno

žmogaus, prisišliejusio prie portfelio. Tai piktų žmonių prasimanymas. Sąjūdyje susitelkę idėjos žmonės. Be to, dabartinėje situacijoje dideli portfeliai neturi tokio patrauklumo, kaip anksčiau. Dabar jie simbolizuoja tik sunkų pasiaukojantį darbą.

— Kas bus opozicijoje, kai Sąjūdžio lyderiai taps vyriausybės nariais?

— Jeigu sąjūdininkų bus dauguma parlamente, parlamente, o LKP — mažume, tai opozicijoje bus komunistai. Tačiau apie tai dar per anksti svarstyti

— Dar prisiminkime nelemtuosius 1940-uosius. Ar tada buvo daug lietuvių, nuoširdžiai tikėjusių Stalinui?

— Tokių skaičių aš nežinau. Komunistų, rodos, buvo apie 500. Ir tarp jų nemažai kitų tautybių žmonių.

Lietuviai komunistai tada neturėjo veikimo laisvės. Jiems vadovavo iš Maskvos, iš Kominterno, LKP dirbo pogrindyje, o V. Kapauskas, Z. angarietis jiems vadovavo iš Maskvos. Nemaža dalis komunistų priverstinai vykdė Maskvos nurodymus, nes jeigu TSRS sostinėje sušaudė Z. Angarietį bei kitus lietuvius komunistus, tai kokios garantijos buvo M. Gedvilui ir kitiems išlikti gyviems, jeigu jie nevykdė Maskvos nurodymų.

— Kokia jūsų nuomonė apie Staliną? Juk teko kelis kartus su juo bendrauti?

— Kiek teko bendrauti, jis buvo korektiškas, atrodė taip pat ne blogiau už kitus. Tragiškais mūsų Tėvynės momentais jis nesirodydavo. Tada kalbėdavom su Molotovu, kuris mokėjo būti ir šiurkštus, ir švelnus.

— Ar teko po karo susitikti su V. Molotovu?

— Ne.

— Norisi sužinoti ir apie dabartinį Jūsų gyvenimą. Apie ką jūs mąstote, ką skaitote, gal rašote?

— Skaitau mažai. Laiškų gaunu gana daug. Į visus juos atsakyti nesugebu dėl laiko stygiaus. Kiekvieną dieną kas nors užsuka. Dažnai po ilgesnio, įtemptesnio pokalbio keletą valandų esu nedarbingas. O diena juk trumpa — reikia ir televizorių pažiūrėti, todėl ir kaupiasi būtinų perskaityti knygų sąrašus, kaupiasi neatsakyti laiskai ir nepadaryti darbai.

— Kokių laiškų gaunate?

— Vienas rusas iš igarkos rašė, kad mano knyga ten labai populiari, kad igarkiečiai vieną egzempliorių teturi ir eilę

VIDEO LIETUVA

Parduodama vaizdajuostė (video cassette) VIII LIETUVIŲ TAUTINIŲ ŠOKIŲ šventė 1988 m. Hamiltone, Kanadoj. Kreiptis į šv. Kazimiero parapiją, Rua Juventus 28 - Mooca. Tel. 273-0338

sudarę jai skaityti.

Kitą įdomų laišką gavau, kai "Sobesednik" išspausdino interviu su manim. Parašė darbininkė iš Ukrainos. Jos vyras, sūnūs žuvo kare. Manydama, kad mano materialinė padėtis yra bloga, siūlosi padėti. Aš padėjau jai už gerą širdį, parašiau, kad man nieko netrūksta.

— Girdėjau, kad mokate septynias užsienio kalbas. Kuria iš jų dabar galite laisvai kalbėti?

— Nemoku aš tiek daug kalbų, kaip žmonės šneka. Jaunesnis būdamas gana laisvai kalbėjau ir skaičiau lenkų, vokiečių, prancūzų ir, aišku, rusų kalbomis. Bet dabar jau pamiršau. Buvo aną sykį prancūzų televizija atvažiavusi, tai dar susikalbėjau prancūziškai. Senatvėje net ir gimtos kalbos žodžius kartais pamirštu...

Baigėsi mūsų pokalbis. Juozas Urbšys kaip žmogus linkęs pasverti kiekvieną savo žodį, paprašo prieš spausdinant parodyti jam rašinį. Be abejo, pažadu.

Marija Urbšytė, jo dukterėčia, pasinaudojusi šeimninkės teisėmis, žada neišleisti mūsų, kol neparagausime jos išvirtos kavos. Ministras pirtaria. Jis nutyla ir lyg jau ilsisi po ilgo pokalbio. Tylą pertraukia Marija — linksma, šneki moteris, kartu gyvenanti nuo 1958-ųjų, kai tik pati iš tremties grįžta. Ji padeda dėdei tvarkytis mažame komunaliniame bute. "Dabar jau lengviau gyventi, — sako ji. — Dėdei paskirta 120 rublių pensija, be to, dar priskaiciuodama už neišmokėtus metus, jis gauna dvigubai daugiau. Žmonės jau nebijo pas mus užteiti. Dažniausiai sulaukiame gerų žmonių, norinčių jam padėti ar sužinoti apie Lietuvos praeitį".

Išsename. O prieš tai dar žvilgtelėsiu pro langą į už 100 metrų esančią tuščią laukymę. Joje daugiau kaip du dešimtmečius stovėjo armijos nugalėtojos tankas. Jo vamzdis buvo nusuktas į nugalėtosios valstybės ministro langą...

Valdas Valiukevičius

Austrijoje 11 katalikų laikraščių buvo paskelbę aukų rinkimą Lietuvai išspausdinti Naujajį Testamentą, kad būtų išleista 150.000 egzempliorių. Surinkta aukų daugiau kaip 3 milijonai šilingų, ir užsiėjimas įvykdytas. Be Naujojo Testamento pasiūsta dar 13.000 kitų religinių knygų Kardinolas V. Sladkevičius pasiuntė padėką Austrijos katalikams.

SKAITYTOJAI RAŠO

Jacarei, 6 de março de 1990

Prezados Srs.

Pe. Gavenas, Pe. Petras e outros, incluindo especialmente D. Eugênia.

Embora não escrevamos mais, a lembrança de todos é muito viva "Na Eucaristia estamos sempre juntos"...

Enviamos uma modesta colaboração para a redação do jornal "Mūsų Lietuva".

Gostariamos de que noticiassem o casamento de Leonardo, em vista do mesmo ter participado várias vezes nos acampamentos aí com Pe. Saulaitis e D. Eugênia.

Por aqui, vamos bem. Nossos filhos estudam, trabalham. Nós dedicamos nossa vida à Deus, como casal leigo. Moramos numa modesta chácara, num bairro de periferia. Aqui exercemos pequenos trabalhos, como ministros extraordinários da Comunhão. Animamos nossa comunidade, que se chama "São Paulo, Após tolo", a qual nasceu depois que viemos para cá morar.

Temos muitas saudades dos amigos daí de Vila Zelina. Desde o falecimento de nosso pai Vincas Klimeika (em 1984), não tivemos contato direto com vocês.

Agradecemos suas orações pelo nosso menino Leonardo.

Atenciosamente

Edith e Carlos Zanutto e família.

N.B. Pertencemos à Diocese de São José dos Campos.

Nosso bispo é D. Eusébio Oscar Scheid.

Leonardo ir Simones vestuvės įvyks bandžio men. 6 d., 19:30 val. Imaculada Conceição bažnyčioje, Jacarei.

Džiaugiamės su tėvais ir širdingai sveikiname jaunavedžius bei linkime gausios Dievo palaimos.

Redakcija

Savaitei bėgant...

Alf. D. Petraitis
Skandalas su Pabaltijo auksu — nuskambėjo po Europą. Prieš karą pabaltiečiai padėjo aukso dalį į užsienio bankus saugumo dėlei. Anglai sutiko pasaugoti... iki žiem to aukso priėmė... užmokėti savo piliečių indenizacijas. Pridedu vertimą iš dienraščio "La Repubblica", kad skaitytojas įvertintų, kiek galima pasitikėti anglų bankais.

Sumiram as reservas depositadas em 1940 na Inglaterra pelos governos das três repúblicas.
**PIRMYNĖ KOVA UŽ TĖVYNĖ,
UŽ BRANGIĄ ŽEMĘ LIETUVOS.
GARBĖ TĖVAMS, KURIE JĄ GYNĖ,
IR KAS UŽ ATEITĮ KOVOS.**

Maironis

SUSPENSE EM LONDRES: VENDIDO O OURO DO BÁLTICO.

Londres — As reservas em ouro depositadas em agosto de 1940 pelas três Repúblicas Bálticas em alguns Bancos centrais ocidentais, voltaram ao centro da atenção dos Institutos de emissão europeus. Os governos das três Estados tinham confiado a preciosa carga às autoridades monetárias ocidentais após a assinatura do pacto entre Molotov e Ribbentrop pelo temor da repartição das três Repúblicas entre URSS e Alemanha. Ontem o Ministério das Relações Exteriores inglês, respondendo às interrogações parlamentares sobre o assunto, admitiu que o Banco da Inglaterra recebeu o ouro e declarou que o Governo de Londres em 1967 vendeu as cerca de treze toneladas de ouro que mantinha sob custódia.

Segundo o Foreign Office o resultado da venda da ingente quantia de metal precioso, cujo valor atual seria de 180 milhões de dólares, teria sido utilizado para ressarcir os cidadãos ingleses prejudicados pela anexão soviética das três Repúblicas. Os fundos foram congelados logo após o voto dos três parlamentos bálticos que ratificou a união com a URSS e Moscou sempre pleiteou a devolução do ouro. A URSS e a Grã-Bretanha alcançaram um acordo sobre a questão somente em 1968, quando assinaram um acordo que prevê a recíproca renúncia aos ressarcimentos de guerra.

A CASA LITUANA, organização que representa os cerca de 4.000 exilados bálticos na Inglaterra e muitos ex diplomáticos do Estado báltico, solicitou ontem que Londres devolva "o mais rapidamente possível" o ouro ao Governo de Vilnius. O Banco da Inglaterra e a Embaixada soviética em Londres mantêm silêncio. Um porta-voz do Instituto de emissão inglês limitou-se a declarar que o Banco não costuma discutir as contas de seus clientes e não quis confirmar a notícia que os Estados Bálticos tinham depositado o ouro.

O problema foi colocado também ao Governo Francês, conforme o qual a decisão lituana tornou-se possível graças às reformas de Gorbachev, que assumiu uma atitude mais dutil.

Referente ao ouro báltico o Banco Central Francês divulgou ontem um comunicado em que afirma estar preparada para devolver à Lituânia as 2,2 toneladas de ouro que a República báltica lhe confiou nas mesmas circunstâncias do depósito inglês. Segundo o Instituto de emissão parisiense, "o Banco da França sempre pre honrou seus compromissos e entregará o ouro às autoridades lituanas que o Governo Francês reconhecer como legítimas representantes da soberania daquele Estado".

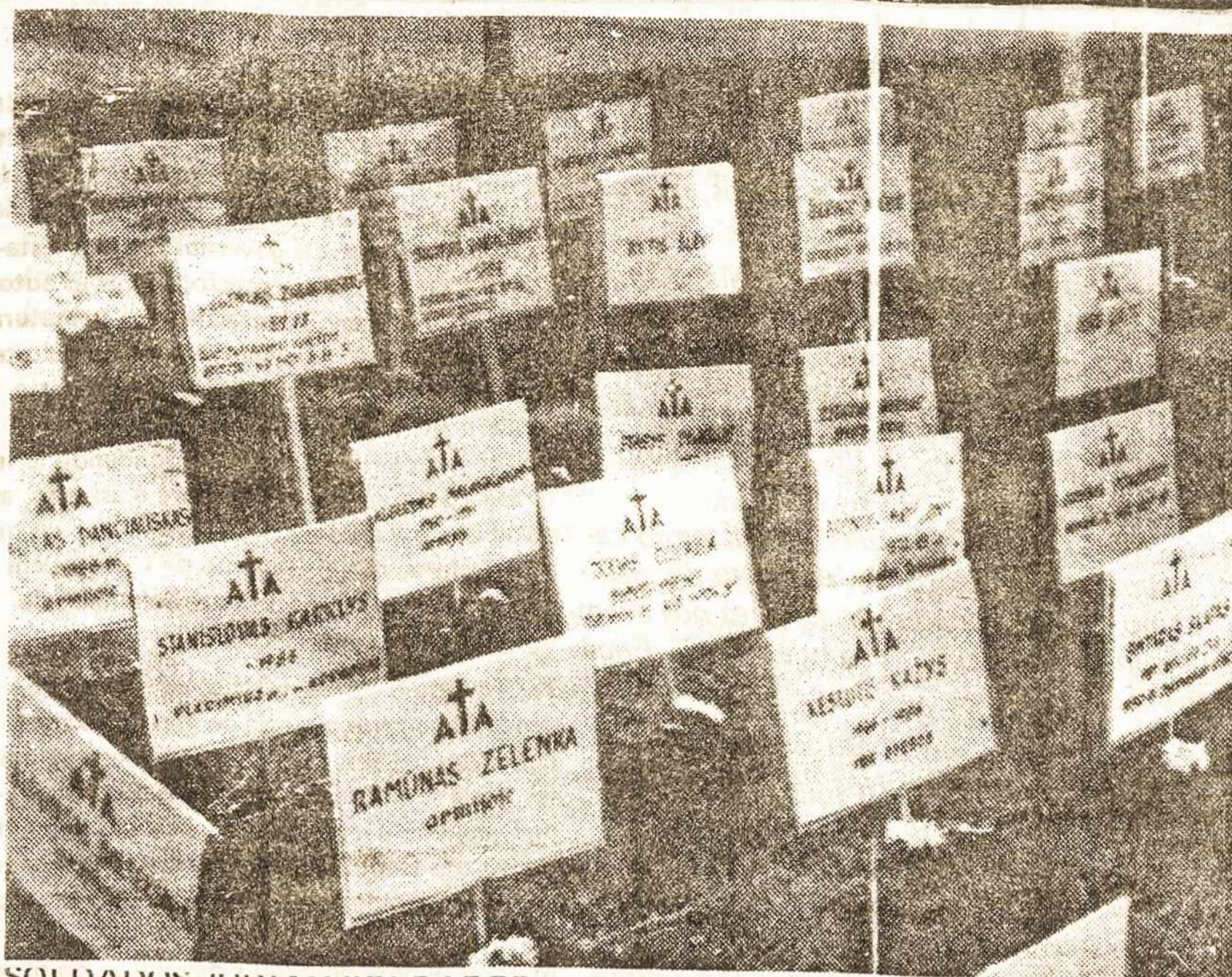
O Instituto de emissão francês informou também que em seus cofres se encontra ainda também uma tonelada de ouro pertencente à República da Letônia.

in LA REPUBBLICA de 14.3.1990 pag. 3

ROMA

Loanilda Alionis
Sandra Mara G. O. Castro
ADVOGADAS
PRAÇA SANTA HELENA, 81 VILA PRUDENTE
TEL.: 914-4950 SÃO PAULO

POSTO
VILA CAIÇARA LTDA.
AV. PRES. KENNEDY, 19.000
VILA CAIÇARA-PRAIA GRANDE
TEL: (0132) 70-6048

SOLDADOS JUDIAM SOLDADOS

Campinas, 06 de março de 1990

Querido padre Gavénas,

Uma amiga de Vilnius, cujo nome acho melhor não mencionar nestas circunstâncias, enviou-me uma carta muito triste, que transcrevo ao pé da letra:

"Ana, por favor peça ao padre Gavénas que reze uma missa pelos soldados lituanos, para que as autoridades lhes permitam servir o exército aqui mesmo na Lituânia, ou pelo menos no Báltico. Ultimamente eles têm sido enviados a lugares longínquos da União, onde sofrem as maiores atrocidades. uns sofrem calados, outros fogem, outros cortam as próprias veias ou se enforcam. Sofrem muito mesmo. Lá batem neles, dão-lhes pontapés, enfiam-lhes a cabeça no vaso sanitário, e até houve um que foi jogado numa máquina de moer. Muitos são vítimas de homossexualidade (a AIDAS já chegou lá). Por isso suas mães, esposas, irmãs e parentes têm feito veementes apelos ao governo. Em protesto público as mães choram e gritam, dizendo que nós entregamos os moços com saúde e recebe-nos de volta doentes psíquicos ou caixões de zinco (veja no recorte do jornal alguns nomes do que eue já faleceram)".

Está aí o pedido. Uma missa pelos direitos humanos, que estão sendo muito mais desrespeitados do que a gente pode imaginar, não obstante a perestroika. Talvez o senhor possa dar um alerta para os padres dos Estados Unidos e do Canadá, ou quem sabe o padre Pedrinho o possa fazer. Sinto muito por ter que lhe dar um recado tão triste. Parece que os jornalistas não têm sido muito fiéis à realidade (até suponho que eles cheguem à Lituânia e, por não entenderem a lín-

gua, resumam todos os protestos que vêm a protestos políticos mais generalizados, não entrando no mérito das reivindicações.

Num outro trecho da carta, minha amiga deixou claro que tais judiações não fazem parte da disciplina do exército. Elas são sintomáticas da desordem que impera na União Soviética. São soldados que judiam de soldados. Neste sentido, acho que temos que rezar para que Deus os ilumine, para que possam experimentar a alegria de serem bons e compassivos. Um abraço,

Ana Suzuki

E nos poderíamos (ou deveríamos) ficar calados frente a tais atos deshumanos? ! E manter a "união" com um tal sistema político que reduz o ser humano a uma fera? !

Vamos organizar uma Missa "pelos soldados lituanos": pelos que sofrem, e pelos que morreram à causa das atrocidades. E não somente pelos soldados lituanos (espera-se que com a independência declarada seja terminada, para sempre, esta situação desumana), mas também por tantos outros jovens daquelas repúblicas "fraternas", que continuam "soldados judiar soldados".

A Missa será celebrada no dia 01 de abril, domingo, às 11 horas, na capela do Clube Atlético JUVENTUS (com entrada franca para todos).

Pe. Fr. Gavénas

GERIAUSIAS BŪDAS UŽSIMOKĖTI MŪSU, LIETUVOS PRENUMERATA, tai ištrsyti čekį Francisco Gavénas arba Petras Rukšys vardu ir pasiųsti paprastu paštu.

MUSŲ MIRUSIEJI

A. A. ANTANAS DIDŽIULIS

60-metis, Antanas Didžiulis, mirė praeito vasario 23 dieną, São Lucas baire.

Gedule paliko žmoną Mariją Laurindą, sūnų Aloyzą Antaną ir dukrą Veroniką Luciją.

Iš gausios Didžiulių giminės Sanpaule gyvena dar brolis Vladas ir trys seserys – Marija, Stefanija ir Irena.

"Opus Dei" organizacijos narė, Irena, sumaniai rūpinosi, kad invalidas brolis laiku būtų aprūpintas ligonių sakramentais. Antanas – amžinai – bus dėkingas Irenai.

Pats Antanas, su malonumu prisiminavo, ir jį belankančiam kunigui pasakojo apie tuos savo jaunystės metus, bebūnant Vila Zelinos parapijos "Congregado Mariano".

Kaip sunkus invalidas, gyvenime daug kentėjęs, giminių ir draugų atmintas, Antanai, dabar, ilsėkis Viešpaties Ramybėje

KPU

A. A. PRANCIŠKUS VALIULIS

Šio kovo 20 dieną mirė ir tą pačią dieną buvo palaidotas, V. Alpina kapinėse, PRANCIŠKUS VALIULIS, žinomas Vila Zelinos "lietuvis prekybininkas".

Pranciškus, Kaunietis, vos atvykęs Brazilijon apsivedė su Petronėle Zalubaite.

Judviejų santauką palaimino kun. Benediktas Sugintas, 1932 metais, Šv. Antano bažnyčioje, Pari baire.

Nuo to laiko, Pranciškus ir jo žmona tapo nuoširdūs kunigo Suginto bendradarbiai lietuvių bažnyčios statyboje, V. Zelinoje, kur nuo 1935 metų pastoviai apsigyveno.

Pranciškus, beveik 88-metis, gimė (1902.VIII.21), gedule paliko dukrą Norbertą, sūnų Robertą, marcią Teresę, ir anūkus – Robertą, Karolį ir Fernandą.

Septintos Dienos Mišias laikė kun. Petras Rukšys.

Valiulių šeima reiškia padėką visiems, laidotuvių ir Šv. Mišių, dalyviams.

KPU.

MŪSŲ ŽINIOS

ŠVENTO JUOZAPO KERMOŠIUS

Kermošius įvyko kovo mėn. 10, 11 – 17 ir 18 dieną V. Zelinos parapijoje.

Pirmą savaitgalį daug lijo, bet antrą savaitę, buvo geriau ir žmonės susirinko, nors bankai buvo uždaryti visą savaitę, ir mažiau pinigų galėjo išleisti.

Bet viskas gerai sekėsi. Pirmadienį 19 d., 19 valandą buvo laikytos mišios padėkoti Dievui už visas malones, Švento Juozapo garbei ir už mūsų kleboną kun. Juozą Šeškevičių.

Buvo pilna bažnyčia, daugiausiai kermošiaus darbininkai, apie du šimtus.

Dėkojame visiems, kurie atsilankė, lietuviams ypatingai, kurie atvažiavo iš toliau su draugais.

Didelis kermošius, didelis ir darbas.

Sunku pritaikyti valandas ir dienas dirbti visiems, bet kiek kas galėjo, nors ir vieną dieną ar daugiau, tas atėjo prie talkos.

Pradėjom daryti virtinius visą Vasario mėnesį ir dėti į "freezerius".

Dėkojame už paskolintus "freezerius" A. Gonçalves, Bendoraičiams, R. Jakaičiui, Irenei, Danieliui ir kitiems kaimynams.

Paruošti ir statyti barakus prisidėjo Adilson Puodžiūnas, Audris ir Viktoras Tatarūnai, P. Bareišis, H. Guzikauskas, João Vicentini, P. Karanauskas ir Marcelo.

Virėjų labai reikalinga, be jų neapsieitume.

Šiais metais S. Petrokaitė apsiėmė daryti kugelį. Kopūstus su dešrom paruošė A. Tatarūnienė, o košeliu, kaip visais metais, skaniai paruošia p. O. Zalušienė. Silkes – Paula Jakaitienė, Adelia, R. Gervetauskas, Pilipavičienė, Olga ir A. T. A. Popic pagamino krustus, su draugėm, visos tos pačios.

Prie pečiuko A. Popic paruošė priekonus virtiniams pirmai savaitei, o antroji savaitė A. Trubienė. Padėjo ir Severa su Eugenia išbūdamos visą laiką.

MIŠIOS

už JONĄ TATARŪNĄ

mirties metinių proga bus atlaikytos sekmadienį, balandžio 1 d., 11 valandą, V. Zelinos bažnyčioje.

Visus prisimenančius brangų velionį kviečame gausiai dalyvauti.

Vera Tatarūnienė ir šeima

Lietuvių paviliono nenuilstamos darbuotojos Angelika Trubienė, Ksevera Petrokaitė ir Ona Puodžiūnaitė Popic

Nuotr. P. Rukšio

Krupnikus ir saldumynus paruošė A. Dirse Coralon.

Prie pardavimo ir paruošimo barakų, Helena Vicentini, A. Gonçalves, S. Amfimos, H. Mendo, Jadvyga S. Adilson Puodžiūnas, Ana ir José Rukšėnai, A. Bareišis, S. Karanauskas, Monika. Eugenia ir V. Sacevičiai dirbo prie kasos.

Kiaušinių dėl margučių buvo reikalinga stipresnių, dėl to mums parūpino p. Vera ir Angelina Tatarūnienės.

Visi gražiai nudažyti p. Irenės Skurkevičiūtės.

Dėkoju ir tiems kurie mums atnešė butelių dėl krupniko.

Seka dovanos:
Sąjunga, A.L.B.A.s Cr\$. 900,
Nina Butkevičius Cr\$1.000,
Izabelė Seliokienė Cr\$1.000,

SS. Petrokaitė –
A. Baltaduonienė –
Klebono Šeškevičiaus dovanota smetona, ir nauji puodai, mums labai buvo reikalingi.

P. A. Popic atnešė smetonos.
Vitor Dzigana, vieną maišą bulvių (Cr\$.1.300,00)

A. ir V. Tatarūnai, tris maišus kopūstų.
Kun. Petras Rulšys, mums paruošė lipnikus (rótulos) krupnikui.

Visiems nuoširdžiai dėkojam ir lauksim kitų metų be lietaus (jeigu galima).

Iki pasimatymo.

Lietuviško paviliono koordinatė

Helena Vicentini
Angelina D. Tatarūnienė
Anna Dirse Coralon

KALBĖK LIETUVIŠKAI!

CURSO LITUANO - Fone: 273-0338

MŪŠŲ ŽINIOS

PABRANGO PAŠTAS PASLAUGOS

Prieš pora savaitių rašėm, kad ML-vos persiuntimas paštu išeina brangiau už metinę prenumeratą. Praeitą savaitę, nuvežus laikraštį paštan išsiuntimui, turėjau kitą staigmeną: vieno numerio persiuntimo kaina padvigubėjo nuo 3,25 naujų kruzadų ant 6 kruzeirų. Taigi metinė prenumerata vėl nepadengia nei pašto išlaidų. Ką gi kalbėti apie popierių ir spaudos išlaidas. Jeigu dabar, kaip sako, Brazilijos ekonomija stabilizuosis, tai vistiek ML-vos leidimas išeis su nuostoliais. Taigi esame priversti pakelti prenumeratos kainą iki 500 kruzeirų. Garbės Leidėjas Cr\$.1.000 ir Garbės-Rémėjas prenumeratorius Cr\$.1.000. Prašome ML-vos skaitytojų mus suprasti ir neatsilikti su prenumeratos mokėjimu.

Administracija

GRAŽIOS TRADICIJOS

V. Zelinoj, Gavėnios metu, po lietuviškų pamaldų giedami "Graudūs verksmai". Kai kam tai gali atrodyti pasenęs dalykas, o visgi tai išreiškia gražią lietuvių religinę tradiciją. Reikia pagirti chorvedį Viktorą Tatarūną, kad tas tradicijas palaiko.

Visgi reikia pastebėti, kad daug lietuvių nedalyvauja lietuviškose pamaldose. Kiekvienas turėtų pasistengti palaikyti lietuviškas pamaldas, ypač tokiais atvejais, kai būna svečių iš Lietuvos. Kun. Svarinskas nusiskundė, kad kovo 11 dieną mažai tikinčiųjų dalyvavo lietuviškose pamaldose.

ČIURLIONIS SĄO PAULO KATEDROJ

Pats organistas, Jorge Zacarias, praneša, kad 5 balandžio, ketvirtadienį, (quinta-feira), 12,30 val. duos Čiurlionio muzikos koncertą SĄo Paulo katedroj. Ir skleis kiek galėdamas daugiau informacijos apie šį lietuvių muzikos kūrėją, jei turės šiam reikalui tinkamos medžiagos – atspausdintų lankstinukų.

VIDEO LIETUVA

PARDUODA

vaizdajuoste (video cassette) iškilmingų mišių V. Zelinoj su kun. Alfonsu Svarinsku LIETUVOS NEPRIKLAUSOMYBĖS PASKELBIMO PRIGA kovo 12 dieną. Kreiptis į šv. Kazimiero parapiją, rua Juventus 28. Tel. 273-0338.

PARDUODAME
AUTOMOBILIAMS
LIPINĖLIUS
VĒLIAVĒLES
ŠV. KAZIMIERO PARAPIJOJ

Šio "ML" numerio GARBĖS LEIDĖJAI ALGIRDAS IR KAZYS BAUŽIAI

savo Tėveio

JUOZO BAUŽIO

15-toms mirties metinėms paminėti (balandžio 4 d.)

Dosniems ML-vos rėmėjams gili padėka.

ML redakcija ir administracija

TELEGRAMA: 24.03.90

Excelentissimo
Sr. Presidente Collor

Em nome da Comunidade Lituana Católica Romana de São José, e de todos os lituanos residentes no Brasil, solicitamos à V. Excia., atender apelo do Parlamento da Lituânia e protestar junto às autoridades Soviéticas pelo eventual uso de força contra Independência da Lituânia.

Pe. José Šeškevičius – Presidente da Comunidade
Pio Butrimavičius – Vice-Presidente

GALIMA KALBĖTI SU LIETUVA

Praeitame ML-vos numeryje pateikėme Lietuvos miestų telefonų kodus-numerius.

Jau daug kas skambino ir labai greit susirišo ir pasikalbėjimas buvo aiškus.

SKAUTAI DĒL ŠV. KAZIMIERO

Santo Amaro, kadaise buvo atskiras miestas, kaip Santo André, SĄo Bernardo, SĄo Caetano. O SĄo Paulo, nesustabdomai plėsdamasis, Santo Amaro, kaip ir kitus virš minėtus miestus, pasiekė ir prie savęs prisijungė. Ir dabar sudaro tikrai SĄo Paulo didmiestį – Grande SĄo Paulo.

Santo Amaro mieste yra gatvė, turinti šv. Kazimiero vardą – rua SĄO CASI-

MŪŠŲ LIETUVOS PRENUMERATAI,
GALIMA UŽSIMOKĖTI TAIP PAT V.
ZELINOS PARAPIJOS KLEBONIJOJ.

MIRO. Trumpa gatvė, bet iš abiejų pusių apstatyta gražiais, ištaigingais pastatais.

Kovo 4 – šv. Kazimiero dieną – "Palangos" tunto vyresniųjų skautų ir skautėlių būrys anksti rytą nuvyko tos gatvės aplankyti. Praėjo pro kiekvieną namą, apklausinėjo gyventojus, ar jie žino, kad tai šv. Kazimiero diena, įteikė lankstinuką su Šventojo paveikslu ir trumpa biografija bei malda (kurioj ypatingai prisimenama Lietuva). Ir asmeniškai aiškino apie šv. Kazimierą, jo gyvenimą, ir teikė informaciją apie paskutinius įvykius Lietuvoj. Kartu su viena šeima, kurios namas prie kampo, gatvės pradžioj, skautai nuėmė gatvės užrašą – išvalė, nušveitė ir vėl užkabino.

SĄo Casimiro gatvės gyventojai dėjuosi ir dėkojo skautams už aplankymą ir paaikškimimus.

• Kas bėga nuo lietuviškos spaudos, bėga nuo savo tautos

ŽODYNAS

DICIONÁRIO

PORTUGUÊS LITUANO

LITUANO PORTUGUÊS

SEGUNDA EDIÇÃO

MŪŠŲ LIETUVA